PRÖVNINGS-NÄMNDERNA

STOCKHOLMS STAD

Avdrag för fördyrade levnadskostnader.

Såsom av Lagergrens artikel framgår har den praxis utbildats, att avdrag för fördyrade levnadskostnader vid antagande av stadigvarande arbete å annan ort än hemorten icke medges. Även PN i Stockholm hade anammat denna praxis och vägrat avdrag, dock icke enhälligt ty regelmässigt förekom ett par reservationer. Efter en grundlig diskussion av problemet har emellertid nämnden nu svängt och medger avdrag med skäligt belopp för dylika kostnader på så sätt att rimlig jämställdhet med statligt anställda uppnås. Nämndens beslut är dock icke heller nu enhälliga, ty besluten fattas regelmässigt med 7 röster mot 2.

Majoriteten motiverar sitt ställningstagande på följande sätt:

"Avdrag från inkomst av tjänst för ökade levnadskostnader får icke göras *enbart* på den grund, att den skattskyldige bosatt sig på annan ort än den, där han har tjänst eller anställning. Avdrag medgives dock bl. a. i det fall, att det icke skäligen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbetet skall utföras.

Lagen reglerar av naturliga skäl icke förfaringssättet i de fall, då den skattskyldige ingenting hellre vill än avflytta med familj till den nya verksamhetsorten men icke har möjlighet att skaffa familjebostad där, eftersom bostadsbrist sällan förekom vid lagens tillkomst. F. ö. synes självklara ting icke böra i lag regleras.

Det förefaller nämligen självklart, att en person, som får arbete eller anställning å annan måhända avlägsen ort än den, där han tidigare varit bosatt, får ökade levnadskostnader för att kunna fullgöra arbetet under den tid han icke har möjlighet att skaffa bostad för familjen å den nya orten. Eftersom denna ökade kostnad är en nödvändig utgift för inkomstens förvärvande, synes skäligt avdrag icke kunna vägras i strid mot lagen, som föreskriver, att avdrag må ges för *samtliga* utgifter, vilka är att anse som kostnader för fullgörande av tjänsten.

Om avdrag skulle vägras, måste det i många fall leda till orimliga konsekvenser. En person, som haft anställning i en på en ort nedlagd industri, skulle icke endast bli arbetslös utan dessutom belastas genom att vägras avdrag för nödiga merkostnader, då han lyckas skaffa sig anställning men ej bostad å annan ort.

Vid beräkning av avdrag för fördyrade levnadskostnader söker man numera i möjligaste mån följa de statliga traktamentena vid dygnslång bortovaro från hemorten. Vid förflyttning till annan ort med bostadsbrist erhåller den statligt anställde i regel traktamente under den tid bostad ej kunnat anskaffas, dock högst ett år. Detta traktamente är skattefritt. Analogivis bör då den i annan än statlig tjänst anställde erhålla skäligt avdrag under i vart fall det beskattningsår, under vilket den nya tjänsten eller anställningen å annan ort än hemorten erhölls och för den tid familjebostad bevisligen ej kunnat anskaffas."

D. H.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-30 15:54:43